

POLITIKAI NAPILAP

Felelős szerkesztő:

Kurkó Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Braşov - Brassó

Strada Argintarilor 16 sz. III em.

Engedélyezte: Cenzura Militară

a Presei sub No. 1437. T. X. 1944

NÉPI EGYSÉG

A szovjetcsapatok elvágják a hatvan-aszódi főutvonalat

Nyilatkozik a felszabadult Szeged új polgármestere

(Moszkva.) Budapesttől északra a szovjetcsapatok elvágják a Hatvan-Aszódi országutat, amely Magyarország egyik legfontosabb közlekedési vonala. Az itt vívott csatában mintegy 1200 német és magyar katonát sejt el és közel ezer került fogságba.

A szovjetcsapatok átkeltek a Hernád-folyón és elfoglalták a Miskolctól 10 kilométerre fekvő Öregcsanádost, valamint több más helységet.

Hatvan és Miskolc között véres harcok dúlnak.

A magyarországi harcok során újabb magyar egységek álltak át a szovjetcsapatokhoz, köztük van a 23-as magyar hadosztály helyettes parancsnoka, Magyarosi ezredes, valamint egy teljes folyamórszázad.

Magyarosi ezredes a következő nyilatkozatot tette:

— A szovjetoffenzíva teljesen váratlanul ért bennünket. A bekerítés veszélye fenyegetett. A hadosztály törzskarát elvágta, a parancsnokság felbomlott. A foglyok között hadosztályom sok tisztjét és katonáját láttam.

A 22-es tartalékezred foglyulejtett parancsnoka így vallott:

— Magyarország most számára idegen érdekekért harcol. Az elvonuló németek mindent elpusztítanak és felrobbantják a hidakat, utakat, gyárüzemeket. A polgári lakosságot kirabolják és a magyar falvakat felgyújtják.

A második magyar folyamórszázad első százada mindenestől átváltott a szovjetcsapatokhoz. Parancsnokuk a következőket mondta:

— Arra a meggyőződésre jutottam, hogy a háború Németország oldalán végleg elveszett. Minden magyar, aki a németek oldalán harcol, súlyosan bűnözik hazája ellen. A magyar katonák már régen nem akarják folytatni a harcot. Nem is volt meglepő, mikor javaslatomra, hogy adjuk meg magunkat, mint egy ember álltam mellém.

(London.) A londoni rádió közölte, a moszkvai rádió kiküldöttjének szegedi beszámolóját és a kiküldöttnek dr. Valentini Ágoston szegedi polgármesterrel folytatott beszélgetését.

— Dr. Valentini — mondja a tudósítás — a helybeli szociál-demokrata párt ismert vezetője, aki a szovjetcsapatok bevonulása után vette át a város vezetését, miután a régi polgármester szegényteljes módon elfutott. De nem minden magyar tisztviselő menekült el. Így például helyén maradt dr. Pálffy György városi tanácsos, a kulturális osztály vezetője, aki — noha közismerten konzervatív beállítással — nem adott hitelt a goebbelsi hírvetés szovjetellenes rémjeségeinek. Helyén maradt s ma tovább vezeti a kulturális osztályt.

— Szegedet a hitlerista hadsereg súlyos helyzetben hagyta hátra. A szovjethadsereg előrenyomulása ugyan olyan gyors volt, hogy a németek és a nyilasok nem tudták lényeges pusztítást végezni az épületekben. Viszont elvitték minden ennivalót, elvitték a közpénzeket, a kocsikat, gépjárműveket, és egyéb, magánzsemelektől rabolt holmit. A zsidókat szállító német tehérgépkocsikra pedig a következő felírást rakták ki:

— A magyar nép ajándéka a légi bombázás német áldozatainak.

— Az „ajándék” elszállítása két napig tartott. . .

— A szovjetbevonulás után a város élete hamar rendes mederbe tért.

Dr. Valentini és munkatársai gyorsan helyreállították a városi közigazgatást, a boltok kinyitják, a villamos jár. A gyárak ismét dolgoznak. A régi fasiszta rendőrség elmenekült, ennek helyébe polgárőrséget szerveztek.

A bevonulás után néhány napra — teszi hozzá a tudósítás — Szeged népe világosan átlátta már, hogy hazug fasiszta propagandának esett áldozatul. Ma már egyetlen ember sincs Szegeden, — még ha különben ellenséges érülettel viseltetett is a Szovjetunió iránt — aki hitelt adna a nyilas rémjeségeknek, amely szerint az oroszok minden magyart Szibériába visznek s más efélek.

Demokratikus függetlenségi frontba tömörült Orosháza népe

(London.) Az angol rádió rámutat arra az óriási különbségre, amely a Hitler-uralom alól már felszabadult területek és a még hitlerista-nyilas kézen levő magyar részek mindennapi élete között mutatkozik. A nyilas-hírvetés kétségbeesetten ragaszkodik a szovjetmegszállásról terjesztett rémjeségekhez, hogy elkerülje az általános felkelést Magyarországon.

A különbség különösen politikai téren látszik. A még mindig hitlerista Magyarországon minden politikai gyűlés tilos, a felszabadult területeken teljesen szabad

a véleménynyilvánítás. Tömeggyűléseken vitatják meg a helyzetet és a teendő intézkedéseket.

A londoni rádió idézi ezután az „Orosházi Újság” beszámolóját az ott november 5-ikén a városházán lezajlott nagygyűlésről. Ez alkalommal a legtöbb szónok hangoztatta, milyen helyesen járt el Orosháza népe, hogy helyén maradt s nem ült fel a nyilas hazugságoknak.

A gyűlésen elfogadott határozati javaslat egyetemes szöveget tartalmaz a demokratikus frontot. Követeli a szovjet-

hadsereg támogatását, hogy a hitleristák minél hamarabb kitakarodjanak az országból s az megszerezze jogát az új, szabad és demokratikus Magyarország felépítésére.

A nyilatkozatot az orosházi magyar nemzeti függetlenségi arcvonal vezetői írták alá.

A londoni rádió ezután a függetlenségi demokratikus vezetők névsorát adja meg annak jellemzésére, hogy milyen széles körű az arcvonal s milyen sokan vesznek benne részt a független kisgazda-párton, a kommunistákon és a szociál-demokratákon kívül. A szervező-bizottságban szerepel:

Csizmádia András, országgyűlési képviselő.

Bula András, főjegyző.

Aradi Béla, ipartestületi titkár.

Varga István, ipartestületi alelnök.

Jankó Mihály, az irodalmi kör elnöke.

Tóth I., gazdálkodó.

Gyulán György, luteránus lelkész.

dr. Szölössi László, rendőrtanácsos.

Tóth Gergely, az orosházi gazdakör elnöke.

Iványi István, bíró.

Füst Ervin, lelkész s még számos más ismert tagja a helyi társadalomnak.

Az orosházi újság cikke, amely mindezeket közli, megjegyzi, hogy Orosházán az ipari munkásság létszáma igen csekély. Főleg a földművelés-társadalom az, amely nagy tömegekben tömörül a demokratikus szervezetekbe és sürgeti a szovjetcsapatok támogatását, hogy Magyarország felszabadulva új életet kezdhesen.

Franciaország Metz és Strassbourg felszabadulását ünnepli

(London.) A nyugati hadszíntéren szakadatlanul folyik a szövetségesek előrenyomulása.

A Saar-vidéken a Saar felé törő amerikai csapatok 30 kilométeres sávot tartanak megszállva német területekből. Saarbrückenről 30 kilométerre állnak.

Az északi fronttrészen a szövetségesek 10 napi elkeseredett harc árán az erdőségekből kitértek a kölni síkságra.

Elzászban a szövetségesek áttörtek a Vogézhégyesség hágoín és különösen Elzász északi részén jelentős tért nyertek.

Strassburgban már csak elszigetelt német ellenállás mutatkozik. Párizs már megünnepelte Metz és Strassburg visszahódítását.

(London.) Szombaton, vasárnap és mindkét éjszaka a szövetséges repülőgépek ezrei bombolták tovább a német iparvárosokat. A főcélpontok a következők voltak: Lipcse mellett műbenzinipartelepek, Nürnberg, Hamm, a legnagyobb német vasúti gőcpontok egyike, Mainz közelében teherpályaudvarok és ipartelepek és más városok.

(London.) A Sunday Times katonai hírmagyarázója megállapítja, hogy Eisenhower tábornoknak, a nyugati front főparancsnokának bizonyára megvan az előre elkészített hadterve a döntő offenzívára, de meg fogja várni, míg az egész szövetséges hadsereg felsorakozik a Siegfried-vonal mentén.

mány helyettes miniszterelnöke, próbálkozik új kormányt létrehozni Londonban, az eddigi pártszövetségi alapján. Mindedig azonban semmi jele, hogy a londoni menekült kormány létre tudná hozni a megegyezést a lengyel nemzeti felszabadító bizottsággal, amely otthon, a felszabadított területeken már át is vette a közigazgatást és mindenekelőtt a földosztást rendelte el.

A köztisztviselők fizetések felemelése

12—18 ezer lej lesz a többiek

A „Libertatea” amely tudvalevőleg a szociál-demokrata párt félhivatalos lapja, úgy értesül, hogy a pénzügyminisztérium kimondotta az utolsó szót a köztisztviselők fizetések felemelésének ügyében. Eszerint a fizetésemelés a köztisztviselőknél 12—18 ezer lej között váltakozik. A kishivatalnokok kb. 120 százalékos fizetésemelésben részesülnek. Eszerint egy hivatalosolga a jövőben 18.200 lej kap, míg az irnok fizetése 22.800 lej lesz. A fizetésemelés aránya ezután fokozatosan csökken és a miniszteri fizetéseknel már csak husz százalékos emelés lesz. Ezzel párhuzamosan felemelik valamenyi köznyugdíjas fizetését is.

Mindezekben a kérdésekben azonban a döntő szót a kormány gazdasági bizottsága mondja ki.

A spanyol fasizmusról is szó lesz a moszkvai szovjet-francia megbeszéléseken

(London.) Lapjelentések szerint De Gaulle tábornok francia kormányfő küszöbön álló moszkvai látogatása során a Sztalin tábornagy és De Gaulle közti megbeszélések főpontja a spanyol kérdés lesz. A moszkvai sajtó igen éles hangon támadja Franco tábornok fasiszta kormányát.

Emlékeztet, hogy Francoék a német és olasz fasizmus fegyveres támogatásával tudták csak nagynehezen leverni a spanyol népfőnt köztársaságát. Kézenfekvő, hogy a fasizmus világszerte bekövetkezendő bukásával Franco helyzete is

lehetetlenné válik, annál is inkább, mert Franco külön spanyol dandárt küldött a hitlerista rablóhadjárat támogatására a Szovjetunió ellen.

(Brüsszel.) A belga fővárosban össze-tűzésre került a sor több ezer tüntető és a rendőrség között. A tüntetők a főutvonalakon felvonultak, követelték a még szabadlábban járó hirhedt németbérencek le-tartóztatását és a Pierlot-kormány lemondását. Mikor a tömeg áttörte a rendőrkordont, a rendőrök fegyverüket használták és több embert megsebesítettek.

Lemondott az olasz kormány

(Róma.) A Bonomi-kormány benyújtotta lemondását. Bonomi tudvalevőleg a szociáldemokrata párt tagja, kormánya pedig több demokrata pártból tevődött össze. Az első hírek szerint a lemondás oka, hogy a kormányt alkotó különféle

pártok érvényt akarnak szerezni pártprogramjuknak.

(London.) Megírjuk, hogy Mikolajcsik, a londoni lengyel kormány miniszterelnöke, lemondott. Most Papinszky, a lengyel szocialista párt tagja, az eddigi kor-

Miért senki gyermeke még mindig a magyar népoktatás?

Nap-nap után olvashatunk az ipari munkások szakmai szervezkedéséről. Örömmel látjuk azt is, hogy szervezetbe tömörülve sokszor mily könnyen érhetik el céljaikat s oldanak meg régebben lehetetlennek látszó feladatokat. Munkaadóik, akik korábban a legszerényebb kívánságok előtt is elzárkóztak, most egymásután teljesítik a követeléseket. Ez a tény minden ékesszólásnál meggyőzőbben beszél arról az igazságról, hogy egyesülésben az erő.

De míg az ipari munkásság öntudatosan és hatalmas erővel tört előre minden vonalon, addig a szellem munkásai alig hallatják szavukat. Pedig bizonyára nekik is vannak követeléseik, amelyek ki-elégítésre várnak, sebeik, amelyek orvoslást követelnek. Vannak követeléseik, illetve feladataik, amelyek a romániai magyar nép minden egyes társadalmi rétegét érintik.

Itt van mindjárt a romániai magyarság életkérdése: az iskolaügy.

Tanítani, gyermekeinket a művelődés áldásaiban minél bővebben részesíteni, olyan szent hivatás, melynek elmulasztása a legszörnyűbb vétek. Ezért foglalkoztat minden időben az emberiség legjobbjainak lelket ez a kérdés: Hogyan neveljünk? És bármily egyszerűnek látszik is a kérdésre való felelet, sehol nem találkoztunk annyi véleménykülönbséggel s oly durva tévedésekkel, mint éppen ezen a téren.

Minden modern államban szakemberek kezébe van letéve a gyermeknevelés magasztos ügye. Azt gondolnók hát, hogy az e téren való munka tökéletes. Fájdalom azonban, a mai pedagógiai rendszer tele van ferde kinövésekkel, súlyos tévedésekkel, a gyermeki lélek ellen elkövetett soha helyre nem hozható merényletekkel. Nem azért ugyan, mintha a tanügyi munkáit tájékoztatlanok volnának a nevelés terén, hanem mert ezt a magasztos ügyet inkább, mint minden más dolgot, alávetik a politikának, a sovínizmus türelmetlenségének és mindazoknak a bűnöknek, amiket a mult társadalmának közszelleme kiteremt.

Igy jutottunk el ahhoz a tarthatatlan helyzethez, hogy a romániai magyar nép, ma ugyiszólván teljesen anyanyelven való oktatás nélkül áll. Hivatalosok népszólaik ugyan vannak városokon, falvakon, de nem kellő számban, mert a magyar egyházak anyagi erőtlenségük miatt nem tudtak kellő számú iskoláról gondoskodni. Meglévő iskoláink gyermekeinknek mintegy harminc százalékát tudják csak befogadni, míg hetven százalék teljesen nélkülözi az anyanyelven való oktatást. Ez azt jelenti, hogy ezek a gyermekek nem tanulnak meg írni-olvasni anyanyelvükön. De jelent az is, hogy ezek a gyermekek, mert a tanítási nyelvet nem értik tökéletesen, műveltségben elmaradnak s rohamosan haladnak lefelé a teljes szellemi elszegényedés lejtőjén. A szellemi elszegényedés pedig együtt jár az anyagi elszegényedéssel, a nép gerincének elferdülése, az alacsonyabbrendűség érzésének a kialakulása.

És ha a jelen nagyon szomorú, a jövő még kilátástalanabb. Mert ma már az a nagyon kevésszámú iskolánk is válságban van. Az iskolafenntartóknak emberi erőket meghaladó küzdelmekkel kell előteremteniük a magyar népnevelőknek járó sovány életlehetőségeket. A magyar tanító huszonöt év óta nem kap egyetlen fillér államsegélyt, bár ezt számára a törvény biztosítja. Így lett a magyar tanító a proletárok proletárja.

A romániai magyar tanítósnak első és legfontosabb kötelessége volna, lankadatlan harcot indítani kétségtelen jogaik ki-harcolása végett. Példát kell vennie az ipari munkásságtól, mely szakszervezetekbe tömörülve látott hozzá szabadságjogaiknak minél teljesebb mértékben való érvényesítéséhez. Tanítószágunak is szerveznie kell a demokratikus elvek parancsa szerint és minél hamarabb indítja meg ezt a szervezkedést, annál hamarabb jut el jogainak teljességéhez, amelyből az elmúlt esztendő jogtörő kormányzatai megfosztották.

A proletársorsból hivatásának magaslatára emelkedő tanítósnak aztán bátran sikraszállhat az anyanyelven történő né-

MŰHELYBŐL – FALUBÓL

A zernesti cellulozé-gyári munkásság első sikeres harca

A zernesti cellulozégyár munkásai és munkásnői szakszervezetbe tömörülve, kivívták maguknak azokat a jogokat, amelyekről eddig meg voltak fosztva.

Százszázalékos béremelést értek el. A 208 órát két részletben: decemberben és 1945 januárjában kapják meg. Hétköznapiakra 50, míg vasárnapok és törvényes ünnepnapokra 100 százalékos túlóráért fizetnek. Ami a munkásság élelmiszerellátását illeti, az igazgatóság kötelezte magát, hogy havonta három vagon lisztet és két vagon kukoricát szerez be, továbbá ellátja a munkásságot zsiradékkal, cukorral, lábbelivel és vászonnal. A tűzifát 650 lejes áron bocsátja a gyár a munkásság rendelkezésére köbméterenként. Az aggok és rokkantak nyugdíját emelik. A gyár munkaköpenyt és gumicsizmát szerez be

a munkásoknak.

A gyár igazgatósága a munkásszervezetek megbízottjaival egyetértésben állapítja meg azoknak a munkásoknak a külföldi, akik egészségtelen munkát végeznek. A munkásság és igazgatóság között felmerülő vitás kérdéseket a gyár vezetésége a munkásbizottsággal egyetértésben oldja meg. Az Antonescu-uralom idején elbocsátott munkásokat a gyár visszaveszi. Az igazgatóság temetkezési segélyt nyújt esetenként. Betegség esetén az első három nap segélyt, amit a társadalombiztosító nem fizet, a gyár egyenliti ki.

Ezek az elsőnek kiharcolt jogai a zernesti cellulozégyár munkásainak, mióta szakszervezetbe tömörültek.

Turóféle	11,3
Bor	10,0
Fehérnemű	13,0
Vászonárú	16,6
Lakbér	10,0
Tűzifa	8,0

Az adatokat mindenki saját megfigyelései és összehasonlításai alapján kijavíthatja, vagy kiegészítheti egyéb cikke áráival, például a tejfel, a tojással, a vajjal, a gyufával, a dohánytermékekkel, a szesszel, a gyógyszerekkel, sőt akár az autóbusszjeggel és a mozi beléptidijával is.

Egy kis utánjárással mindenki meg tudja állapítani, hogy a békebeli élet egy napja, hete, vagy hónapja mibe került és mennyit emészt fel a háborús nap, hét vagy hónap.

A kettőt elosztva egymással, megkapjuk azt a számot, amivel a békebeli fizetéseket meg kellene szorozni, hogy a megélhetésről egyáltalán szó lehessen. Hiszen így a dolgozó ember csak a békebeli élet-színvonalra jut vissza, amikor pedig szintén nem fűrdött tejben-vajban!

Természetesen az új illetményeket nem a szárazbagnak az alapján kell kiszámítani, amely véletlenül csak kétszeresen drágult, hanem tekintetbe kell venni a cukrot, tejet, kenyeret, cipőt és így tovább.

Tekintetbe lehet venni azt is, hogy a megélhetés egyes helyeken drágább, mint másutt. A béremelés némileg változhat területenként is. Hiszen lehet olyan területeket találni, ahol csak nyolcszor olyan drágán eszik az ember, mint békeidőben, de olyat is, ahol az arányszám tizenötösör – különösen egyes, elsőrendű fontosságú iparcikkek beszámítással.

Ne feledjük el, hogy a dolgozó ember még a tervezett béremelés mellett is bőven meghozta a maga áldozatát, mert a tényleges fizetést csak akkor kapja meg, amikor már teljesen lerongyolódott. Lerongyolódott ugyanakkor, mikor egy kis rétegnek aranyat fűzött a háború.

A dolgozó emberek azt várják, hogy a fizetésemelés régen vajdó kérdése ne újabb drágasági hullám megindítója legyen, hanem lezárja annak a kornak, amely csak a hadiszállítókat, a spekulánsokat, Radu Lecca-kat s hasonló urakat bélelte ki arannyal.

Mert a drágasági hullám a még meg sem állapított magas bérek hamis ürügye alatt vadabul tombol, mint valaha!

Változás a magánalkalmazottak vezetésében

A magántisztviselők e hó 19-én megtartott gyűlésén új ideiglenes elnököt választottak a magántisztviselők szakszervezetek élére Munteanu helyett. Az új elnök Vitan Teodor, az ótőháni Malaxa-gyár hivatalnok.

A szakszervezeti ifjuság kiküldöttjeinek értekezlete

A végrehajtó-bizottság felhívja az összes szakszervezetek ifjusági kiküldöttjeit, hogy 1944 november 28-án, délután fél 6 órakor jelenjenek meg a szervezőbizottság helyiségében (Piața Libertății 26. II. em.), ahol a szakszervezeti ifjuság fontos kérdéseiről lesz szó.

A szervezett cipőipari munkások eredményes akciója

A brassói szervezett cipőipari munkások, az elsőosztályú műhelyekben harcot indítottak emberibb bánásmóddért és jobb életnivóért. Az akció többszöri tárgyalás után 21.-én sikerrel végződött. A munkások a következő előnyökhöz jutottak: 1. 8 órai munkaidő, 8 órán túl egy óra 40 százalékkal, 10 órán túl és ünnepnapokon 100 százalékkal. 2. A munkahelyeken víz, szappan, törülköző, rend és tisztaság. 3. Az inasoknak szabad szervezkedniök. 4. Felsőreszkészítőknek és órábér-

seknek 150 lej óraber. 5. A fizetett nyári szabadság megadása. 6. A munkások alkalmazása és elbocsátása csak a szakszervezet tudtával történhetik.

A darabszámokosok elérték 40–60 százalék bérjavítást.

Egyben felhívjuk a II.-osztályú műhelyekben dolgozó szaktársakat, hogy minél nagyobb számban jelenjenek meg csütörtökön és hétfőn este 6 órakor, hogy az ő érdekükben is meg tudják indítani a harcot.

A szervező-bizottság.

Milyen alapon lehetne rendezni a munkások órábérét, a tisztviselők fizetését és a nyugdíjasok járandóságát?

A megélhetés gondjai közepette, amikor a drágaság elkepesztő méreteket ölt, minden dolgozó embert ma ez érdekel:

— »Most fogják rendezni az órábérmet, a heti fizetésemet, a havi járandóságot, a nyugdíjamat, — jól teszik, de vajon adnak-e annyi órábért, fizetést, járandóságot, nyugdíjat, hogy abból én és a családom legalább olyan jól meg tudjak élni mint 1939-ben, a béke utolsó esztendejében?»

Igy tűnődik a dolgozó ember, miközben az egyik újságban azt olvassa, hogy a letűnt Antonescu-rendszer alatt egyoldalúan állapították meg a mindenkor megélhetés mutatóját, az árindexet. Ez a hivatalosan előírt áratok mutatta és ezt mindenki újságban is olvashatta. A másik index nem jelenhetett meg, mivel az az élet valóságát tükrözte. A kiírt számok, árak csak cégérül szolgáltak, ha valamit meg is akart venni valaki, mélyebben kellett benyulnia a zsebébe.

A hivatalosnak mondható ármutató például azt mondta, hogy mindazt, amiért 1939 augusztusában 100 lejt kellett fizetni, 1944 augusztusában is meg lehetett venni 720 lejtért. Holott a valóságban közel 1400 lejt kellett érte kiadni. A drágulás tehát öt év alatt nem hétszeres, hanem éppen még egyszer annyi, tehát tizennegyszeres.

Nagyon helyénvaló, ha a béreknek és a fizetéseknek az új megállapításánál szembeállítják a békebeli árakat a mostaniakkal és azok arányában emelik fel a dolgozó emberek illetményét. A gyakorlatban azonban a megoldás nem olyan egy-

szerű, mivel az árak sem a békeidőben, sem napjainkban nem állandóak. Időszakonként, városanként sőt városrészenként változnak. Az a tudós, aki ezt a bonyolult feladatot elvégzi, a vaj békebeli 60–100 lejes kilónkénti árát mivel hasonlítsa össze máma? A hivatalos 640 lejes árral, vagy pedig a nagyrészen vizet tartalmazó 1000–1500 lejes falusi vajjal, vagy a bukaresti fekete piac 3000 lejt is meghaladó vajával.

Hasonló nehézségek majd minden élelmiszernél felmerülnek, sőt egyéb közszükségleti és ruházati cikkekénél is. Külön nehézsége az árindex megállapításának a lakberek kérdése. Aki régi lakásában lakik, élvezi a törvények védelmét és alig kétszeresét fizeti a békebeli lakbérnek. Akinak viszont időközben kellett lakást váltogatnia, a háboru előtti idők lakbérének az ötszörösét sőt a tízszeresét is meghaladó bért kell fizetnie.

Alábbiakban a Timpul című lap nyomán közlünk egy ilyen felsorolást, ami azt mutatja, hogy 1939 augusztusa és 1944 október vége között hányszorosára emelkedtek fel az árak:

Cukor	8,0
Százaz bab	2,0
Hus	11,4
Hal	8,3
Ruhanemű	13,0
Harisnya	14,0
Lábbeli	17,3
Szappan	12,0
Petróleum	5,0
Etelolaj	16,2
Kenyér	9,0

tási nyelvű állami iskolák vagy tagozatok megnyitását ott, ahol erre szükség van.

Mindezt azonban csak akkor teheti, ha céltudatos munkával alkotja meg saját demokratikus szervezeteit és ott a néppel és a népert folytatja munkáját a magyar tanügy érdekében.

Egy falusi tanító

Luca Vasile, a Nemzeti Demokratikus Arcvonal titkára:

A dolgozók harcát az áruüzérkedés és a szabotázs ellen kell irányítani

Az államgépezetet nem tisztítottuk meg a fasiszta elemektől

„A munkabérek kérdése és az ország gazdasági talpraállítása” a címe annak a cikknek amelyet Luca Vasile, a Nemzeti Demokratikus Arcvonal központi irodájának titkára közöl a „Scanteia” című fővárosi lapban. Ez a cikk egyúttal állásfoglalás is és az ország demokratikus egységfrontjának felfogását rögzíti le a legidősebb kérdésekben.

A cikk a következőképpen hangzik:

Két hét óta a miniszterközi gazdasági bizottság a munkások és hivatalnokok béremelésének kérdését tárgyalja. Időközben a köztisztviselők is, miután nem tudtak megbirkózni a drágasággal, megkezdtek a szakszervezetekbe való tömörülést és felvetették a drágasággal arányos fizetésemelés kérdését.

A gyárakban, üzemekben és irodákban mindenütt nagy izgalom uralkodik. A dolgozók tömegei a fizetéskérdés megoldását várják. Egész sor vállalatban, a szakszervezetekbe tömörült munkások harcának eredményeképpen a fizetéseket a kormány beavatkozása nélkül is felemelték. A kormányban, sem pedig a sajtóban vagy népgyűléseken egyetlen hang sem szólt fel a béremelés ellen. A béremelésnek meg kell történnie és meg is történik majd mindott, ahol erre még nem került sor. Ahhoz azonban, hogy ez a béremelés valóságos legyen, egyidejűleg minden intézkedést meg kell tenni az ár- és áruemelés megakadályozására és az árak megrögzítése érdekében. Különben az árak és munkabérek között a versenyfutás feltartóztatlanul a pénzhiányhoz, a nagy néptömegek leszegényedéséhez, gazdasági-pénzügyi összeomláshoz vezet.

A dolgozó tömegek szakszervezeti harcát és a kormány erőfeszítéseit mostantól kezdve az üzérkedés s a szabotázs ellen kell irányítani és a termelés fokozásának szolgálatába kell állítani. Haladéktalanul hozzá kell látnunk az ország gazdasági talpraállításához.

Ahoz, hogy minél előbb győzelmet arassunk a fasiszmus fölött, valamint, hogy maradéktalanul teljesítsük a fegyverszüneti feltételeket, ahogyan azt az ország léteérdekéi megkívánják, valamint ahhoz, hogy egy új demokratikus, független és virágzó Romániát építsünk, mindenkinek, osztálykülönbség nélkül, áldozatokat kell hoznia.

A román nép a Szovjet Szövetség ellen folytatott zsákmányoló és elnyomó háborúban vérzett. A büns háború minden terhé a munkások, földművesek, a kis-, köz- és magántisztviselők viselték, vagyis a nagy néptömegek, míg a németek és Antonescuék ügynökei a nép nyakán megdagadtak. Nem csekély ama bankárok, nagyiparosok, kereskedők és földbirtokosok száma, akik jó üzleteket kötöttek a németekkel és velük együtt fosztották ki az országot s a népet.

A jelenlegi háborúnak a terhé, amelyet az ország a dicsőséges Vörös Hadsereg oldalán a hitlerista elnyomók végleges megsemmisítéséért és Románia szabadságáért és nemzeti függetlenségéért folytat, szintén ugyanazok a dolgozó néptömegek viselik.

A németek oldalán folytatott harc szétzilálta a szállítást és számos vállalatot megsemmisített. Ama tény azonban, hogy a román népek sikerült legalább az utolsó pillanatban felbontani a szerződést a hitlerista elnyomókkal, és hadseregünk fegyverét a hitlerista hordák ellen fordította, lehetővé tette, hogy megakadályozzuk az egész ország romhalmazzá való átváltoztatását.

A Vörös Hadsereg csapataink segítségével megtörte a németek ellenállását, gyorsan kiűzte őket az országból és így

nem maradt idejük, hogy helyrehozhatatlan pusztításokat végezzenek.

Annak a szovjetkormánynak és népnek a nagylelkűsége, amelyet a román hadsereg Antonescu parancsára megtámadott, kifosztott és Hitler banditáival egyetemben legázott, könnyű fegyverszüneti feltételeket szabott nekünk. Ha őszinte erőfeszítést teszünk, máris teljesíthetjük volna a feltételek túlnyomó részét és ezzel megszerezhetjük volna az U. R. S. S. bizalmát és támogatását országunk talpraállításához.

Mindaddig azonban, nagyhangú kijelen-

téseken kívül, csak igen keveset teljesítettünk a fegyverszüneti feltételekből — és ezt is kényszerítés hatása alatt és nem saját jószándunkból tettük.

Az államgépezetet és a többi köz- és magánintézményt nem tisztítottuk meg a fasisztabarát és az Antonescu-féle fasiszta elemektől. A nemzeti katasztrófánkért felelős bűnösök nem nyerték el büntetésüket. Vagyonukat még mindig nem kobozták el. A termelés szabotálásának jellemzésére felhozzuk a „Malaxa” példáját. A munkások itt, a gyárvezetőség szabotázásának láttára és az

A nagybirtokosok és nagybankok nem akarnak áldozni

A nagybirtokosok, a nagybankok és az alapvető fontosságú iparok kartelbe tömörült vállalatainak förszvényesei nem akarnak semmiféle áldozatot hozni. Ha nem akarnak semmit sem feláldozni és ezzel mindent kockáztatni, ez az ő dolguk. A román nép azonban nem akarja és nem fogja feláldozni az országot. Kiméletlenül fogja fogja állítani mindazokat, akik utját állják Románia megmentésének.

A béremelés és az árrögzítés kérdését nem lehet ideiglenes intézkedésekkel megoldani. A termelést fokozni kell. Az elpusztított vállalatokat helyre kell hozni. Működésbe kell hozni az állam birtokába átvett vállalatokat. Véget kell vetni a rablógazdálkodásnak, amelyet e vállalatokban az ellenőrzés nélkül kinevezett igazgatók folytatnak. A szakszervezeteknek, üzemi bizottságoknak nemcsak az a szerepe, hogy emberi fizetésekért harcoljanak, ha-

nem gondot kell fordítaniok a termelés fokozására és a szabotázs megakadályozására is. Nincs arról szó, hogy rátegyék a kezüket a magánkézben levő vállalatokra, de az ország gazdasági talpraállítása érdekében okvetlenül szükséges, hogy a munkások is résztvegyenek és ellenőrizzék a termelés folyamatosságát. Eppenugy, ahogy szükség van az állampolgárok ellenőrzésére is az árupiaci üzérkedés le-törésére.

A termelés fokozása, az elpusztított vagy megrongált vállalatok helyreállítása valamint új vállalatok létesítése is tökébe-fektetést igényel. Ez a töké nem hiányzik, de hogy előkerüljön, hitelt kell nyújtani.

Ahhoz pedig, hogy a vállalkozó szellemű nagyiparosok olcsó hitelhez juthassanak és az emberek visszanyerjék bizalmukat s pénzüket a bankokba helyezzék gyümölcsözőtetés végett, haladéktalanul ál-

ország sorsa iránti aggodalomból, maguk végezték el a tisztogatást.

Az Antonescu kinevezte igazgatóság általadon jelentette, hogy a gyár megsemmisült, hogy nincs nyersanyagjuk, hogy hiába fizetik a munkabéreket, hogy nem tudnak semmit sem termelni. A tisztogatás után a „Malaxa”. 50 vasuti mozdonyt kért és kapott megjavítás végett. A hivatalos felülvizsgálás során megállapították, hogy a gyár teljes üzemmel legalább egy évig dolgozhat, mert erre az időtartamra biztosítva van a szükséges nyersanyagkészlete.

A „Malaxa” ügye nem áll egymagában. Ugyanez történik a földművelésben is.

A földművelésügyi minisztériumban pontosan tudnak arról, hogy a nagybirtokosok szabotálják a vetési munkákat. Így nemcsak, hogy nem fogunk tudni az U. R. S. S.-nek mezőgazdasági terményeket adni, a fegyverszüneti kártérítések számlájára, hanem minket is, e szabotázs nyomán éhínség fenyeget.

Az augusztus 23-ika óta eltelt idő szomorú tapasztalata megmutatja, milyen nagy szükségünk van a Kommunista Párt javasolta újításokra, melyeket a nép óriási többsége lelkesedéssel fogadott. Ez kell a Nemzeti Demokrata Arcvonal munkatervében lefektetett reformokat a Nemzeti Parasztpárt és a Liberális Párt vezetősége visszautasította.

lamosítani kell a Nemzeti Bankot és a többi nagy bankot is.

Megbotránkoztatott hogy ma a Nemzeti Bank által nyújtott hitelnek csak 20 százaléka áll a magántermelés rendelkezésére. A mezőgazdasági hitel teljesen korlátozott és ezt is csaknem kizárólagosan a nagybirtokosok élvezik.

A közhivatalnokok fizetésének a felemeléséhez és az élet olcsóbbításához a Nemzeti Demokratikus Arcvonal munkatervében javasolt adóügyi újításokra van szükség.

Az adóztatást át kell szervezni

Az állam főbevétele ma a közvetett adókból (90 százalék) származik. A termékeket a gyárakban, a nagykereskedőnél, a kiskereskedőnél, a eladásnál illetékekkel terhelik meg. Ezáltal az állam megint csak emeli az árakat, a fogyasztóktól kikényszerített adók után.

Ugy véljük tehát, hogy szükség van az egységes és erősen növekedő kulszerinti jövedelmi adó bevezetésére. Vagyis, hogy az összjövedelmet fokozatosan és nagyságuk arányában adóztassuk meg. Amíg pedig áttérünk az összjövedelemre kivetett adórendszerre, a közszükségleti cikkeket sújtó adókat lényegesen szállítsák le és a pénzügyi cikkeket a lehető legmagasabb illetékekkel terheljük.

A termelő és fogyasztó között álló közvetítők számának csökkentése érdekében az államnak támogatnia kell a fogyasztószövetkezeti mozgalmakat.

Az ország gazdasági életét csak úgy lehet megjavítani, és az ipart megerősíteni, ha a parasztság életszínvonalát felemeljük. A vetési munkákat szabotálása a nagybirtokosok részéről éhínségbe dönti az országot.

A munkásoknak a földművesekkel egyetemben elszánt harcot kell indítani az 50 hektárnál nagyobb birtokok kizárására végett. A birtokosok által elhagyott földeket és a parlagon maradt birtokokat, valamint a háborús bűnösök birtokait is, azonnal fel kell osztani a földnélküli vagy kevés földdel rendelkező földművesek között. Ezt azonnal meg kell valósítani, hogy tavasszal a parasztságot már felszámolhassák a kisajátított földeket — ahogyan azt Zaroni földműves-miniszter kijelentette.

A gazdasági és társadalmi újítások halogatása meggátolja az ország talpraállítását. Ezt meg kell értenie a Nemzeti Parasztpárt és a Liberális Párt vezetőségének is. Ma nincs az ideje, hogy valaki a dolgozó néptömegek nyomorúságából és szenvedéseiből gazdagodjon meg. Románia megoltalmazása, kivétel nélkül mindenki részéről, áldozatokat követel.

A munkások és a köz- és magántisztviselők fizetését fel kell emelni. Ahhoz azonban, hogy ez megvalósuljon, bátran hozzá kell látni a Nemzeti Demokratikus Arcvonal munkatervének lerögzített újítások alapján az ország gazdasági és pénzügyi talpraállításához.

A fővárosi szervezett munkásság a munkásfelmentéseket hatálytalanító rendelet visszavonását követeli

A fővárosi szakszervezeti bizottságok által létesített új szerv: a bucaresti-i Egységes Szakszervezetek Helyi Bizottsága, melynek feladata a fővárosi szervezett munkásság ténykedéseit irányítani és összhangba hozni, gyűlést tartott. A gyűlés résztvevői a szónokok meghallgatása után a következő határozati javaslatot fogadták el:

A bucaresti-i Egységes Szakszervezetek Helyi Bizottsága az egységes Szakszervezetek vezetőségével egyetemben megvitatta a nagyvezérkar ama közleményét, amely elrendeli, hogy a vállalatok készítsenek kimutatást az eddig katonai szolgálatot nem teljesített alkalmazottak 10—20 százaléka felmentésének hatálytalanítására való feltejesztése végett.

A szervezett munkásság tudatában van annak, hogy a háború, amelyet hadseregünk a dicsőséges Vörös Hadsereg oldalán folytat a fasiszmus megsemmisítésére, a román nép háborúja. Igazságos háború, amelyet támogat, amikor a hadseregnek a szükséges termékekkel való ellátása érdekében dolgozik.

Eppen ezért felvetjük Rădescu tábornok előtt a kérdést, hogy számot vet-e azzal, hogy a nagyvezérkar e közleménye nem egyéb, mint ama fasiszta reakciós klikk mesterkedése, amely halálisan gyűlöli a demokráciát és a román népet?

E rendelkezés alapján a reakciós munkaadók kimutatásukra azokat a munkásokat vették fel, akik a legjobb hazafiak, a legjobb szakmunkások és a legöntudatosabb munkások voltak és akik minden tudásukat az ország nemzeti érdekeinek szolgálatába állították.

A szervezett munkásság megállapítja, hogy ez a fasiszta-vasgárdista klikk a nagyvezérkart használja fel céljaira, hogy

a munkástömegeket megfosssa vezetőik-től abbéli reményében, hogy ezzel zavar-talanul betetőzheti a termelés szabotálását és egy zűrzavaros és a nép erkölcsi erejét aláásó állapotot terem.

Megállapítjuk, hogy mindezeket a büns mesterkedéseket a nagyvezérkar kebelén belül is reakciós elemek támogatják, ami annak tulajdonítható, hogy Vasiliu-Răscanu tábornokot még nem nevezték ki hadügyminiszterre, éppen mivel a reakciós klikk a hadsereg és vezetőségének demokratizálását igyekszik meggátolni.

1. Követeljük a kormány haladéktalan kiegészítését Vasiliu-Răscanu tábornok hadügyminiszterévé való kinevezésével.

2. Követeljük a nagyvezérkar e parancsának azonnali visszavonását, mivel a rendelet amellet hogy hazafiatlan, a román állam alapjait aláaknázza.

3. Követeljük a N. D. A. munkatervének teljes mértékű alkalmazását.

4. Követeljük az egyesült nemzetekkel, — elsősorban a Szovjetunióval — kötött fegyverszüneti egyezmény tiszteletbentartását.

5. Követeljük, hogy mindenki maradhaszon meg munkahelyén, hogy így valóban a nép érdekeit szolgálhassa.

6. Követeljük, hogy a kormány haladéktalanul kezdje meg az államgépezet és állami intézmények megtisztítását a reakciós és fasiszta elemektől.

7. Követeljük a háborús bűnösök, szabotálók és üzérkedők azonnali letartóztatását.

8. Követeljük az áruszora megfékezését.

9. Kötelezzük magunkat, hogy továbbra is minden erőnkkel a haditermelés fokozásán dolgozunk.

HIRES

Naptár:

1944 november 28. kedd. A nap 7 óra 24 perckor kel és 4 óra 13 perckor nyugszik. Kat. Pignatelli hv. Prot. Stefania. Ort. Irenark. Zsidó: 5705 év, Kislev hó 12.

Mozik műsora:

Aro: Az eltévedt leány. **Astra:** Nyomorultak. **Capitol:** A nők klubja. **Corso:** Kisértetek. **Eforia:** Hotel Hollywood. **Lumina:** Nő az éjben. **Redout:** Zenélő mesék (Szovjetfilm). **Regal:** Az élet komédiája.

Szolgáltatás győgszertárak

Kedden: A »Csillaghoz« Cutaanu, Hosszu-utca 1 szám.

— A bombakárosultak megsegítése.

A minisztérium, valamint belügyminisztérium vonatkozó rendelete értelmében az összes hajléktalan bombakárosultak jelentkezzenek a bombakárosultakat segélyező bizottság előtt, amely a városi műszaki szolgálat Fekete-utca 64 szám alatti hivatalában működik. Ott jelenthetik be, melyik lakásra tartanak igényt, valamint családtagjaik számát, foglalkozásukat és jelenlegi lakcímüket. Továbbá az érdekeltek tudomására hozzuk, hogy a bankszindikátus a brassói Albina bankot bízta meg a bombakárosultaknak nyújtandó kölcsön folyósításával. Akik tehát ilyen kölcsönt igényelnek forduljanak az Albina bankhoz, amely a jövő héten megkezdte a kölcsönök folyósítását.

— A testi fenytés a hadseregben.

(București). A Scanteia című lap a hadseregben még mindig alkalmazott testi fenytés elleni harcának keretében beszámolt két katonasoffőr esetéről, akik kapitányok »fasiszta rendszer«-szintén fejezett meg. Ez abban állott, hogy miután a szóbanforgó katonákat teljesen levetkőztette, derékszíjjával és ökleivel addig »fegyelmezte«, míg több sebből vérezve, ájulat estek össze. Miután fellebvalói »kötelességét«-ily módon befejezte, kijelentte, most mehetnek akár az Uristenhez, akár a tábornokhoz, ő senkitől sem ijed meg. Vasiliu tábornok, alminiszter vizsgálatot rendelt el, melynek során a kapitány bűnösségét megállapították és 20 napi elzárásra, valamint előléptetése felfüggesztésére ítélték, továbbá fegyelmi uton át helyezték.

— A város vezetősége végezteti a gyergyószentmiklósi szálloda javítását.

A csiki értekezletéről szóló beszámolómban Blenessy József gyergyószentmiklósi iparosmester megemlékezett arról, hogy a behívott emberek ingyen vagy szinte ingyen dolgoztatták a szálloda felépítésénél, illetve javításánál. Ez ügyben utólagos értesülést kaptunk, amely szerint a szóbanforgó szálloda nem Friedmann Béla tulajdonát képezi, a munkálatokat a város augusztus 23-ika utáni vezetősége végeztette s miután a fasiszták teljesen kirabolták a várost, nem tudott fizetni a munkásoknak. Friedmann pedig ebédeket és kisebb előlegeket adott nekik. Később azonban az új városi vezetőség kiadta a munkások teljes fizetését.

— Érvényes élelmiszerjegyek. A polgármesteri hivatal ellátási osztálya közli:

November 27-től december 3-ig a következő jegyek érvényesek: Kenyér: 18, 19, 20 és 21 számú jegyekre 300 gramm barna, vagy 250 gramm fehér kenyér. — 5. sz. jegy ellenében két napra egyenkint 400 gramm összesen 800 gramm kukoricaisztet osztanak ki. A 3-as számú jegyre félkiló hus, vagy 200 gramm felvágott kapható. Az 1, 2, 3 számú jegyek ellenében egyenkint 1200 gramm cukor kerül kiosztásra azok részére, akik azt még nem vették ki. Az 1. számú listijeggyel félkiló lisztet kaphat még, aki eddig nem vette ki. Szappant csak november 30-ig lehet még az 1 és 2 számú jegyre kapni, személyenként negyedkiló mosó és piperezappant.

Sulyos vádak a fővárosi rendőrség vezetője ellen

Mihalache párthívei elégedetlenek?

Penescu belügyminiszter értekezletre hívta össze a sajtó képviselőit és ez alkalommal felvilágosításokat adott a felvetett kérdésekben.

Az újságírók mindenek előtt a fővárosi rendőrfőkapitánnyal kapcsolatban intéztek kérdéseket a belügyminiszterhez. Bucur ezredes, a fővárosi rendőrség főkapitánya, ugyanis a »România Liberă« című fővárosi lapban megjelent cikk szerint — szerepet játszott az 1940 évi galati-i vérfürdőben, mely alkalommal sortűzre adták le azokra az emberekre, akik az elrendelt hazatelepítés során Romániából Bessarabiába akartak átmenni. A belügyminiszter erre a kérdésre válaszolva, elmondotta, hogy Bucur ezredes jelentést tett neki, bebizonyította, hogy nem rendelt el sortűzöt és az ő szerepe csak arra szorítkozott,

hogy elismerte a »vizsályt« és lefolytassa a vizsgálatot. Ugyanakkor emlékiratban eljuttatta válaszáat a sajtónak is.

A »România Liberă« legutolsó száma közli Bucur ezredes válaszát, de az ehhez fűzött megjegyzésekben fenntartja, hogy a főváros jelenlegi rendőrfőkapitányát sulyos mulasztások terhelik e gyászos eseményekkel kapcsolatban. Felrója neki, hogy miért nem tett lépéseket egy vizsgálat elrendelésére acélból, hogy fényt derítsenek az eseményekre és felelősségre vonják a közvetlen bűnösöket, akik nem nyerték el méltó büntetésüket. Ezzel egyidejűleg újabb vádakait is felhoz Bucur ezredes ellen, aki a lap szerint hadbiztosi tisztisége gyakorlása közben Bacău-megyében több szovjet ejtőernyőst ítélkezés nélkül agyonlővetett.

Sulyos válság

a nemzeti-parasztpárt kebelében

A »Tribuna Poporului« című fővárosi lap szerint a Nemzeti Parasztpárt kebelében komoly ellentétek merültek fel, amelyeket az idézett elő, hogy a pártnak Mihalache vezetése alatt álló szárnya, a »parasztpárt« az utóbbi időben nem jutott megfelelően szerephez a pártvezetésben. Így a párt egyetlen miniszterét sem jelölték a Mihalache-csoportból. Állítólag ez az elégedetlenség késztette a pártvezetőséget, hogy Pop Ghiță pártfőtitkár lemondásával helyet csináljanak Zane Gheorghenak, Mihalache párthívének, akit most az ő helyébe neveztek ki. A lap értesülése szerint azért került sor a párt vérejtőbizottságának az összehívására, mivel több elégedetlen párttag állítólag érintkezésbe lépett Raleával és Groza Petrevel, az Ekéfront vezetőjével. A lap szerint az a községi hír, mintha maga Mihalache is lépéseket tett volna ebben az

irányban, nem felel meg a valóságnak, de lehetségesnek tartja, hogy a környezetéhez tartozó elégedetlen elemek közül sokan valóban ilyenirányú kísérleteket tettek.

(București). Hivatalos közlemény szerint a belügyminisztérium sürgőnyleg körrendeletet adott a megyefőnököknek, közölve velük, hogy az új közigazgatási vezetékek kijelölésével kapcsolatban szerepük mindössze arra szorítkozhatik, hogy a pártcsoporthoz tartozó tudósításokhoz, a belügyminisztérium előző utasításait e kérdéssel kapcsolatban.

Ugyanakkor a hivatalos közlemény leszögezi, hogy Calărașiban nem történtek letartóztatások. A város polgármesterévé Atanescu-Ciurea ügyvédet nevezték ki, a Nemzeti Demokratikus Arcvonal részéről, míg alpolgármester Tanase nemzeti-parasztpárti lett.

Tito hadserege Ausztriában

(Belgrád.) Tito tábornagy főhadiszállásának jelentése szerint a jugoszláv felszabadító csapatok elérték Karinthiánál az osztrák határt. Heves harcok után e csapatok benyomultak Ausztria területére,

ahol több helységet és egy szénbányát is elfoglaltak.

A Belgrádba érkezett táviratok szerint a jugoszláv csapatok mintegy 20 kilométernyi szélességben hatoltak fbe és elérték a Klagenfurtba vezető utvonalat.

Nyílt harc a belga kormány

és az ellenállási mozgalom között

(Brüsszel.) A Pierlot-kormány és a függetlenségi mozgalom néven ismeretes hazafias szervezetek között megtörtént a szakítás és nyílt harc kezdődött meg.

Demanis, a belga ellenállási szervezetek vezetője beszédet tartott, amelyben heves támadást intézett a Pierlot-kormány ellen. Beszédében hangoztatta, hogy a Pier-

lot kormányzati rendszere elavult és elavulttá az érintkezést a néppel. Ezenkívül ez a kormány nem törődik a németekkel együttműködőkkel. A nagyiparosok és nagykereskedők, akik a németekkel cimboráltak, szabadon vannak és szabótájká a termelést.

Meghívó

E hó 27-én, d. u. 4 órakor gyűlést tart a volt Ipartestület székházában az önálló cipésziparosok szakosztálya. Pontos megjelenést kér a vezetőség.

Szovjetjárőrök

Brassóban

Az utóbbi napokban a brassói gonosztevők újra erősen dolgoznak. Leleménységükre vall, hogy dol. uk megkönnyítése végett orosz egyenruhába öltöznek és így fosztják ki a járókelőket, akik aztán feljelentésükben teljes jóhiszeműséggel szovjetkatonákat jelölnek meg tetteiknek. A szovjet parancsnokság ennek a helyzetnek a megszüntetésére 6—10 katonából álló fegyveres őrzőjáratot szervezett, amely hivatva lesz, felkutatni ezeket a gonosztevőket. Az őrzőjárat megszerzésénél arra is figyelmet fordítanak, hogy minden járőrben legalább egy románul tudó szovjetkatonára legyen.

Rövid hírek

(London.) A Reuter-ügynökség szerint Aachen környékén, Gelsenkirchentől keletre óriási csata kezdődött, amely minden valószínűség szerint eldönti a frontszakasz helyzetét.

Haditudósítók jelentése szerint Strassburg közelében három Rajna-híd, amelyet a németek aláaknáztak, sérítetlenül a szövetséges csapatok kezére került. Az I. francia hadsereg járőrei átkeltek a folyón és a Rajna jobbpartján végeznek felderítő őszlogálatot.

(București.) A román nagyvezérkar közli, hogy november 26-án a román csapatok Tokajtól északnyugatra visszaverték az ellenség minden támadását és újabb ténnyeségre tettek szort. Miskolcától délnyugatra begyivadászcsapataink a szovjetcsapatokkal egyetemben elfoglaltak néhány magaslatot. Budapesttől északkeletre kemény harcok folynak.

Apróhirdetések

Legkisebb apróhirdetés tíz szöveg 150 leír minden további szó 15 lej. Állástkérés-sőknek 50% en-vedmény.

Munkakereslet, kínálat

Keresek fiu vagy leány tanulókat és jó munkás segédleányokat. Orbán női szabóság, Braşov, Str. Reg. Carol 26. (73)

Foto Elit Braşov, Str. Gen. Moşoiu 36 jól fizetett pozitívretusőrt keres. Előnyben lafo áns munkában is jártasok. (85)

Jobb nő a háztartás minden ágában jártas uri családhoz ajánlkozok. »Cseled mellé« jeligére e lap kiadója. (83)

Kitűtőfiukat vagy leányokat, akik Brassó utcáit jól ismerik és románul is beszélnek, azonnal alkalmazunk. Cim a kiadóhivatalban. (70)

Újságkihordó fiukat, nőket, férfiakat déli 2—3 órai munkára keresünk. Csak azok jelentkezzenek, akik Brassó utcáit jól ismerik és tudnak románul beszélni. Cim a kiadóhivatalban. (71)

Vétel, eladás

Komoly vevők részére családi és üzleti házakat keresek. »PROMPT« ingatlanforgalmi iroda, Braşov, Str. Regele Mihai 20. (47)

Hálószoba jutányos áron azonnal eladó, Braşov, Str. Regentul Buzdugan 21 (volt Egres utca). (84)

Keresek hegedű-zongora, zongora-kamarazene műveket és partitúrákat az alábbi szerzőktől: Mendelsohn, Tschai-kowsky, Mozart, Respighi, Casella, De Falla, Enescu, Pizetti, Bartók, Ravel Caesar Franck, Dohnányi, Schumann, Schubert, Debussy, Bach, Beethoven, Brahms. Weisz Ilona zongoratanárnő, Braşov, str. Vlad Tepeş 11. (Kizárólag délelőtt 8 és 10 óra között). (42)

Eladó közigazgatási törvényt-Dárdától, Utazás keleten, Orbán Baláztól, Sven Hedin utazása, Petőfi Sándor összes költeményei, Szabadságharc története, korcsolyák, rodli, jégsekrény, viharlámpák, vasalók, zsírosbödön, kávéfőző, vaskályhák Braşov, Piaţa Libertăţii 13 apart. 1. (88)

Ingatlan, bérlet

Idősebb nőt lakó társnak keresek. Cim a kiadóban. (77)

Üzlethelyiség kiadó, alkalmas ipari célra is. Cim a kiadóban. (86)

Központi és más lakóházakat keresek 6.000.000.— lejig. »COMPASS« Braşov, Str. Regina Maria 5. (80)

Keresek garsoniert vagy szoba-fürdőszobát konyhával, butorozva vagy üresen, gázal, központban vagy Bolgárszegen. Telefon 3893 Braşov. (75)

Vegyes

Festek bőrkabátot, női táskát, cipőt akatattak, bőrdönt, bőrbutor. Braşov) Str. Nisipului 18. Telefon 33-05 (45)

Felkérem azon urat, aki kedden, 1944. november 14-én este a Voith győgszertárból tévedésből elvitt 2 irattáskát és ezzel nagy kárt és kellemtelenséget okozott egy tisztviselőnek, jutalom ellenében juttassa vissza azokat ugyanezen győgszertárba. (60)

Nagy jutalmat kap »Purcăreni 693« jelzésű egyfogatú stráfszekér és fekete ló nyomravezetője. Orbán, Brassó, Zajzoni ut 56. (87)

„LUMINA” Mozgó

Braşov-Brassó. Hirsch-utca 2 sz.

Hétfő, 1944 november 20-tól kezdve

A legszebb kiállítású film:

Nő az éjben

Viviane Romance és Georges Flamand-al

Feladások folytatódóan délután 1/3 órától. Vasárnap d. e. előadás 11 órakor